

**Mercan
ÜZÜMCÜ**

**BU BENİM
AİLEM**

1. BÖLÜM

Her zamanki gibi Pazar sabahıydı ve sestem uyanmışım. Babam evdeydi. Yatağımdan kalkıp sessizce yürüdüm.

Odanın kapısını açtım ve hiç kimsenin haberi olmadan yatağın arkasına saklandım.

Bu arada babamlar uyanıktı. Kardeşimle oyun falan oynuyorlardı. Meğer annem aynanın yansımından beni görmüş. Planım suya düştü ve annemlerin yanına gittim. Kardeşim, babam, annem ve ben sanki bir şey eksikti.

İşte buldum. Tabiki 5 kişiden oluşan çekirdek aileydik biz babam 35, annem 33, ablam 13, kardeşim 2, ve bende 9 yaşındaydım. Küçük, minik, tatlı bir aileydik biz.

Bazen tatsızlıklar çıksa da biz bize yetiyorduk. Birbirimizden ayrılamazdık. Ailemizden bir kişi bile eksilse hepimiz üzülürdük. Küssel bile pişman olur belli etmezdik.

Mesela geçen annem ve ablam arasında tatsızlık olmuş ve annem pişman olmuş. Belli etmemek için bana ‐Git ablana söyle benden özür diletmeye alış, ama sakın bu söylediklerini ablana söyleme.‑ Dedi.

Ben gidip annemin pişman olduğunu anlatmadan annemin önemi­ni anlatıp, ‐bence annem pişman olmuşa benziyor, bence şansınız dene ve gidip annemden özür dile‑ dedim ablam 3 eve geldi ve zr diledi.

Annem tabi ki affetti.

2. BÖLÜM

Gün pazartesiydi ve bugün hem okul bende kuzenimin doğum günü partisi vardı.

Okuldan dönerken hediye alacağımı dşnyordum, ama bulamayınca arkadaşlarımdan fikir aldım.

Kuzenim erkek olduğu için ona bir oyuncak araba aldım. Hem de kaç gündür annesinden istediği oyuncak arabaydı. Buna çok sevindi.

Eve geldiğimde saat 4-5 gibiydi. Hemen devimi açtım. devimi yaptım. Tekrarlarla da 3 saat geçti.

Saat 19:00'da akşam yemeği yedik. Saat 19:30'da televizyon izledik. O sırada annem hazırladığı meyve tabağını getirdi. Herkes iştahi açılmıştı. Sonra da kardeşimin yemek yemesi için o kadar uğraştık ki canımız çıktı. Saat 21:30'du. Ben odama gittim. Ders programımı kontrol ettim. Dişimi fırçalayıp üstümü giyindim. Biraz da saçımı taradım ve saat 22:00'da uyudum.

3. BÖLÜM

Haftalar geçmiş ve gün pazardı. Bugün bayramdı. Bu sefer kardeşim değil, davullu zurnalı takımların sesinden uyanmıştım.

şık, güzel, tatlı elbisem de her zamanki gibi annem tarafından askıya asılmış. Dolabın kulpuna askıya tutturulmuş. Onları görünce gözüm kamaşıyordu. Kalktım. Çok sevinçliydim. Yerimde duramıyordum.

Babam hala uyanmamıştı. Onları bekleyemezdim. Hemen kardeşimin çingırağını aldım ve salladım. Onları uyandırmak için elimden geleni yaptım.

Babam bayram namazına kalktığı için uyanıktı ama annem biraz uykucuydu.

Ablam da öyle, ama onu uyandırmak zor değildi. Kardeşimi yanlarına saldığımız gibi gibi uyanırdı. Öyle yaptık.

5 kişilik çekirdek aile içinde sanki bir şenlik vardı.

Biz hep böyleyiz ve bu kadarı bize yetiyor, çünkü biz her halükarda sevgiyle büyüyen bir çekirdek aileyiz.

